

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Katedra účetnictví a financí

Studijní program: B6208 Ekonomika a management

Studijní obor: Obchodní podnikání

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Daňová optimalizace vybraného podnikatelského
subjektu**

Vedoucí bakalářské práce:
Ing. Jarmila KŘÍŽOVÁ

Autor:
Martin VASTL

2006

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma:

„Daňová optimalizace vybraného podnikatelského subjektu“

vypracoval samostatně na základě vlastních zjištění a materiálů, které uvádím v seznamu literatury.

Ve Včelné, 14. dubna 2006

Chtěl bych poděkovat vedoucí bakalářské práce Ing. Jarmile Křížové za metodické i odborné vedení při tvorbě této bakalářské práce.

Abstract

Tax liability minimizing is a rational behaviour of every tax subject. The higher the shown gain is, the higher income tax is imposed on the subject. The interest of all rational subjects is to pay the least taxes possible. Czech legislation enables several ways how to reduce income tax legally.

The aim of this bachelor thesis is an analysis of a tax burden of a physical person owning a construction company, and a proposition of the best way how to minimize it.

The thesis deals with five manners of tax optimisation: married couple taxation, cooperating wife, other cooperating persons living in a common household, tax relief in case of donations and employer's contribution to life insurance.

Comparison of all these manners shows that the best way how to minimize tax burden is using the possibility to share the income basis with cooperating persons – wife and son.

Key words:

contribution to life insurance, income basis, income tax, tax burden, tax liability

OBSAH

1. Úvod	1
2. Optimalizace daňové povinnosti	2
3. Daňová soustava České republiky	4
3.1. Daň z přidané hodnoty	5
3.2. Daň z příjmu fyzických osob	9
3.3. Změny v zákoně o daních z příjmu 2006	19
3.4. Daň silniční	23
3.5. Daň z nemovitostí	27
3.5.1. Daň z pozemků	27
3.5.2. Daň ze staveb	28
3.5.3. Společná ustanovení	29
4. Metodika jednotlivých variant daňové optimalizace	31
4.1. Běžný způsob zdanění	31
4.2. Společné zdanění manželů	31
4.3. Spolupracující osoby – manželka	32
4.4. Spolupracující osoby – ostatní osoby	33
4.5. Slevy na dani při poskytnutí daru	33
4.6. Příspěvky na životní pojištění zaměstnanců	34

5. Analýza hospodaření a daňové zátěže vybraného subjektu	35
5.1. Daň z přidané hodnoty	36
5.2. Daň silniční	37
5.3. Daň z nemovitostí	38
5.4. Daň z příjmu fyzických osob	38
6. Výpočet variant daňové optimalizace	40
6.1. Společné zdanění manželů	41
6.2. Spolupracující osoby – manželka	42
6.3. Spolupracující osoby – ostatní osoby	43
6.4. Slevy na dani při poskytnutí daru	43
6.5. Příspěvky na životní pojištění zaměstnanců	45
7. Zhodnocení a návrh nové daňové strategie pro daný subjekt	46
8. Závěr	48
9. Přehled použité literatury	49
9.1. Literatura	49
9.2. Periodika	49
9.3. Internetové stránky	50
9.4. Použité zákony	50

1. ÚVOD

Cílem této bakalářské práce je analyzovat daňové zatížení vybraného podnikatelského subjektu a navrhnout mu nejlepší způsob, kterým by mohl své daňové zatížení minimalizovat. Tato práce se zabývá samozřejmě legálními způsoby, které podnikatel může k minimalizaci daňové povinnosti použít.

Nejdříve se čtenář seznámí s daňovou soustavou České republiky, která se dále zaměřuje jen na ty daně, které je podnikatelský subjekt povinen platit.

Další část této práce se zabývá konkrétním podnikatelským subjektem a bude se zde analyzovat jeho současná daňová povinnost. Práce se zde zaměřuje především na daň z příjmu fyzických osob, která bývá u většiny podnikatelských subjektů největší daňovou zátěží, kterou musí odvádět do státního rozpočtu a existuje zde několik způsobů, jak tuto daňovou povinnost minimalizovat.

V poslední části bude vypočítáno několik variant optimalizace daně z příjmu fyzických osob a bude zde navržena podnikateli varianta, která vyjde ve srovnání s ostatními pro něj nejvýhodněji.

2. OPTIMALIZACE DAŇOVÉ POVINNOSTI

Každý podnikatelský subjekt se snaží snižovat náklady, zvyšovat výnosy a tím pádem i zvyšovat svůj zisk. Čím vyšší je zisk, tím vyšší je ale i daň ze zisku a každý chce mít daňovou povinnost, co nejnižší. Minimalizovat daňové povinnosti je racionálním ekonomickým chováním daňového subjektu. Stát s tímto chování nejen počítá, ale snaží se ho využít i k tomu, aby nasměroval aktivitu daňového subjektu z makroekonomického hlediska žádoucím směrem, a proto existuje v daňových zákonech několik variant, jak si daňovou povinnost snížit. Minimalizace daně nabývá mnoha podob od těch, které zákonodárci nejen předpokládají, ale i vítají, až po trestně právní jednání daňových subjektů.

Jedním a nejvíce používaným způsobem minimalizace daňové povinnosti je využívání daňových úspor. Daňová úspora vzniká tím, že daňový subjekt využívá možností snížení základu daně a daně v rámci všech alternativních postupů stanovených daňovým zákonem, případně využívá všech povolených způsobů úpravy daňového základu při splnění zákonem stanovených podmínek.

Některé daňové úspory mají charakter odložení daně do budoucnosti, například zrychlené odpisování majetku.

Prostor pro daňové úspory tvoří zákonodárci vědomě a snaží se jejich prostřednictvím ovlivňovat ekonomické chování daňového subjektu. Např. u daně z příjmů fyzických osob zákon umožňuje v některých případech, aby si poplatník zvolil, zda chce uplatňovat uznané výdaje dle skutečnosti či zjednodušeně procentem z příjmů. Zjednodušené uplatňování výdajů přitom znamená podstatné snížení výdajů na správu daně, především na daňovou kontrolu. (5. VANČUROVÁ a kol., 2002)

Dalším způsobem minimalizace daňové povinnosti je vyhnutí se dani. Vyhnutí se dani je minimalizace daně prostřednictvím vyhledávání zákonodárci nezamýšlených skulin ve stylizaci daňových zákonů. Jestliže se konkrétní způsob využívání této skuliny daňového zákona začne využívat v širším měřítku, vede to zpravidla ke změně daňového zákona, proto je dosahování těchto nezamýšlených výhod většinou jen dočasné.

Na konci možností způsobů snížení si daňové povinnosti je daňový únik, který již je proti právním jednáním daňového subjektu s cílem neoprávněně zkrátit velikost daňové povinnosti. Jedná-li daňový subjekt v tomto případě úmyslně a zároveň to vede k většímu krácení rozpočtových příjmů, může se jednat i o trestný čin krácení daně či obdobné trestné činy. Daňové úniky mohou nabývat nejrůznějších forem, z nichž některé z nich mají i mezinárodní charakter. Daňové úniky snižují předpokládaný daňový výnos a jsou pro společnost škodlivé. Daňové úniky jsou také jedním z faktorů vzniku tzv. šedé ekonomiky. Každý stát proti daňovým únikům bojuje, a to prostřednictvím daňových kontrol, vyhledáváním daňových úniků a sankcemi.

3. DAŇOVÁ SOUSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY

Každý stát, aby mohl plnit své funkce, potřebuje soustředit peněžní prostředky, a proto všichni musí přispívat do veřejného rozpočtu. Nejdůležitější a kvantitativně nejvýznamnějšími veřejnými příjmy jsou daně. K naplnění veřejného rozpočtu nepoužíváme jenom jednu velkou daň, ale několik menších daní, které mají mezi sebou různé vazby, a proto v této souvislosti hovoříme o daňovém systému nebo o soustavě daní. Daňovou soustavou obecně rozumíme souhrn všech daní, které se na daném území, zpravidla státním vybírají. Každá daň má své kladné i záporné stránky, a proto je rozumné místo jedné velké daně vytvořit soustavu z několika daní, jejichž negativní dopady do ekonomiky se poněkud vyruší a kromě toho může systém zároveň plnit více funkcí v rámci fiskální politiky. Dobrá daňová soustava by měla být spravedlivá, efektivní, právně perfektní, jednoduchá, srozumitelná a měla by správně ovlivňovat chování ekonomických subjektů. (5. VANČUROVÁ a kol., 2002)

Rozdělení daní v České republice dle VANČUROVÉ a kol., 2002:

<u>Přímé daně</u> :	Z příjmů:	Daň z příjmu fyzických osob	
		Daň z příjmu právnických osob	
	Majetkové :	Daně z nemovitostí:	Daň z pozemků
			Daň ze staveb
			Daň silniční
		Daně převodové:	Daň dědická
	Daň darovací		
		Z převodu nemovitostí	
<u>Nepřímé daně</u> :	Univerzální:	Daň z přidané hodnoty	
	Selektivní:	Cl	
		Daně spotřební:	Daň z uhlíkových paliv a maziv
			Daň z cigaret a tabák. výrobků
	Daně z alkoholu:	Piva	
		Vína	

Ostatní daňové příjmy: Pojistné na sociální zabezpečení: Na důchodové pojištění
Na nemocenské pojištění
Na státní politiku zaměstnanosti
Pojistné na veřejně zdravotní pojištění

Pro účely daňové optimalizace podnikatele jsou vybrány jenom ty daně, které je vybraný subjekt povinen platit. Proto tato bakalářská práce popisuje jen daň z přidané hodnoty, daň z příjmu fyzických osob, daň silniční a daň z nemovitostí.

3.1. DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY

Daň z přidané hodnoty upravuje zákon č. 235/2004 Sb., který vstoupil v platnost ke dni 1.5.2004, tedy dnem přístupu České republiky k Evropské unii. Tento nový zákon o DPH nahradil dosavadní zákon a přinesl tak i nové aplikace této daně, zejména ve vztahu k pohybu zboží a služeb v rámci Evropské unie.

Daň z přidané hodnoty je daní nepřímou, neboť osoba hradící daň z přidané hodnoty do státního rozpočtu, je obvykle jiná než osoba, jež ji pod vlastní majetkovou odpovědností odvádí do státního rozpočtu. (3. RYLOVÁ a kol., 2005)

Předmět daně

Předmětem daně je dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě za úplatu osobou povinnou k dani, s místem plnění v tuzemsku
- poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, s místem plnění v tuzemsku pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie za úplatu, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního

prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou, která není osobou povinnou k dani

- dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

Osoba povinná k dani

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty označuje jako osobu povinnou k dani osobu, která uskutečňuje ekonomické činnosti a má sídlo, místo podnikání či provozovnu v tuzemsku a její obrat za 12 kalendářních měsíců přesáhne 1.000.000 Kč. Stává se plátcem daně od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat.

Sazba daně

Sazby daně jsou dvě, a to základní 19 % a snížená 5%.

U zboží se uplatňuje základní sazba daně. Výjimkou je zboží uvedené v příloze č. 1 zákona č. 235/2004 Sb., kde se uplatňuje snížená sazba daně.

U služeb se uplatňuje základní sazba daně. Výjimkou jsou služby uvedené v příloze č. 2 zákona č. 235/2004 Sb., kde se uplatňuje snížená sazba daně.

Odpočet daně

Nárok na odpočet daně má plátec, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem uskutečnění přijatého zdanitelného plnění nebo dnem přijetí platby, pokud platba je přijata plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

Plátec má nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro účely uskutečňování:

- zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost priznat daň na výstupu
- plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně
- plnění v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud u těchto přijatých zdanitelných plnění by plátec měl nárok na odpočet daně, pokud by se zdanitelná plnění uskutečnila s místem plnění v tuzemsku

Plátec prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a splňuje všechny náležitosti a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu, popřípadě evidován podle § 100 zákona č.235/2004 Sb. u plátců, kteří nevedou

účetnictví. V případě splátkového nebo platebního kalendáře je tato podmínka splněna zaúčtováním jednotlivých částek uvedených na těchto daňových dokladech, popřípadě jejím zaevidováním podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata platba plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, pokud k přijetí došlo před uskutečněním zdanitelného plnění.

Nárok na odpočet daně má plátce u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byla vyměřena daň při dovozu zboží. Nárok na odpočet daně při dovozu zboží lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň vyměřena. Plátce prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu, popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

Vlastní daňová povinnost a nadměrný odpočet

Vznikne-li nám daňová povinnost, tak to může být, buď vlastní daňová povinnost, či nadměrný odpočet. Výpočet daňové povinnosti je jednoduchý. Je to rozdíl mezi daní na výstupu a daní na vstupu. Daní na výstupu je daň, kterou je plátce povinen přiznat ze základu daně za uskutečněné zdanitelné plnění nebo z přijaté platby, daň při prodeji zboží, daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo daň při poskytnutí služby zahraniční osobou. Daň na vstupu je odpočet daně. Vlastní daňovou povinností je daňová povinnost, kdy daň na výstupu převyšuje odpočet daně za zdaňovací období. Nadměrným odpočtem je daňová povinnost, kdy odpočet daně převyšuje daň na výstupu za zdaňovací období.

Zdaňovací období a daňové přiznání

Zdaňovací období je dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty buď kalendářní měsíc, to v případě, že obrat plátce dosáhl 10 mil. Kč za předcházející kalendářní rok, nebo jedno kalendářní čtvrtletí, a to v případě, že obrat plátce nedosáhl tuto hranici. Také platí, že plátce jehož obrat dosáhl za předcházející kalendářní rok 2 mil. Kč, je oprávněn si zvolit za zdaňovací období kalendářní měsíc a tuto změnu oznámí správci daně. Pokud není znám obrat za předcházející kalendářní rok, stanoví se zdaňovací období z předpokládaného obratu v běžném roce.

Plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost, pokud zákon nestanoví jinak. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně vyměřované v souvislosti s dovozem zboží, u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek, vrátí se plátcí bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. Tento postup se neuplatní, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou daňové povinnosti na základě dodatečného vyměření, a postupuje se podle zvláštního právního předpisu. Prohlášením konkurzu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkurzu se plátcí vrátí vyměřený nadměrný odpočet.

DPH u automobilů

Plátce má nárok na odpočet daně při pořízení nákladního, či užitkového automobilu, určeného k uskutečnění své ekonomické činnosti.

Plátce nemá nárok na odpočet daně při pořízení osobního automobilu, a to i při pořizování formou finančního pronájmu a při technickém zhodnocení osobního automobilu podle zvláštního právního předpisu. Zákaz odpočtu se nevztahuje na nákup osobních automobilů plátcem za účelem jejich dalšího prodeje a finančního pronájmu. Zákaz odpočtu se nevztahuje rovněž na pořízení osobních automobilů určených na vývoz plátcem. Plátce však nemá nárok na odpočet daně, pokud osobní automobil pořízený za účelem dalšího prodeje, a to i v případě jeho pořízení formou finančního pronájmu, použije pro účel, u kterého nemá nárok na odpočet daně.

DPH ve stavebnictví

U převodu bytového domu, rodinného domu a bytu, nedokončeného rodinného domu a bytu se uplatní snížená sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak.

U dodání bytového domu, rodinného domu a bytu, a to i nedokončených, včetně stavebních a montážních prací spojených s jejich výstavbou, rekonstrukcí, modernizací a opravami včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se do nich jako jejich součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují, se uplatní snížená sazba daně. Snížená sazba daně se neuplatní u stavebních a montážních prací spojených s rekonstrukcí, modernizací a opravami výhradně nebytových prostor bytových domů a rodinných domů.

Bytovým domem je stavba pro bydlení, v níž z úhrnu podlahových ploch všech jejích místností a prostorů připadá víc než polovina na byty. Rodinný dům je stavba pro bydlení, v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena pro bydlení. Rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní podlaží a jedno podzemní podlaží a podkroví. Bytem je místnost nebo soubor místností, které jsou podle rozhodnutí stavebního úřadu určeny k bydlení, včetně podílu na společných částech domu podle zvláštního právního předpisu.

Většina stavebních firem má nadměrný odpočet, jelikož nakupuje materiál v základní sazbě DPH 19 % a realizuje bytovou výstavbu či výstavbu rodinných domů, na které se vztahuje 5% sazba DPH. Jsou také stavební práce u kterých se uplatní základní sazba DPH 19%, a to u nebytových prostor. V praxi jsou to nejčastěji různé sklady a kanceláře pro podnikání. Když zůstaneme u výstavby rodinných domů, tak by se do základní sazby DPH měly počítat samostatně stojící objekty garáží, dílen a různých kúlen. Dále je to například stavba oplocení či realizace venkovních povrchových úprav.

3.2. DAŇ Z PŘÍJMU FYZICKÝCH OSOB

Daň z příjmu fyzických osob upravuje zákon č. 586/1992 Sb., kde je upravena i daň z příjmu právnických osob.

Daň z příjmů fyzických osob je klasickou daní za zdaňovací období, jejíž základna se určuje zpětně za určitý časový úsek. Zdaňovacím obdobím u daně z příjmů fyzických osob je vždy kalendářní rok. Poplatníky této daně jsou všechny fyzické osoby.

Dani z příjmů fyzických osob podléhají veškeré příjmy fyzických osob s výjimkou příjmů, které nejsou jejím předmětem. Jde nejen o příjmy peněžní, ale také naturální (oceněné dle zákona o oceňování) a získané směnou. Zjednodušeně můžeme příjmem rozumět vše, čím dochází ke zvýšení majetku poplatníka. (3. RYLOVÁ a kol., 2005)

Zaměřil jsem se na právní stav platný pro rok 2005, neboť se jedná o zdaňovací období, pro které aplikuji optimalizaci daňové povinnosti poplatníka.

Předmět daně

Předmětem daně jsou dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů všechny zdanitelné příjmy jsou rozděleny do několika samostatně posuzovaných částí, tj. do pěti dílčích daňových základů.

- příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky
- příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti
- příjmy z kapitálového majetky
- příjmy z pronájmu
- ostatní příjmy

Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období, za které se pro účely daně z příjmů fyzických osob považuje kalendářní rok, přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, pokud dále u jednotlivých příjmů není stanoveno jinak. Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně a příjmy, pro které je dále stanoveno, že se z nich daň vybírá zvláštní sazbou daně ze samostatného základu daně. Do základu daně se dále nezahrnují příjmy, z nichž je daň vybírána ze samostatného základu daně sazbou daně. Pokud podle účetnictví, daňové evidence nebo podle záznamů o příjmech a výdajích přesáhnou výdaje příjmy, je rozdíl ztrátou. O ztrátu se sníží úhrn dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů. Tuto daňovou ztrátu nebo její část, kterou nelze uplatnit při zdanění příjmů ve zdaňovacím období, ve kterém vznikla, lze odečíst od úhrnu dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů v následujících zdaňovacích obdobích.

Daňovou ztrátu (nebo její část), kterou neodečetl od svého základu daně zůstavitel s příjmy, může odečíst od základu daně dědic, bude-li dědic pokračovat v činnosti zůstavitele nejpozději do 6 měsíců po jeho smrti; daňovou ztrátu lze odečíst od základu daně nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po zdaňovacím období, za které se daňová ztráta vyměřuje.

Nezdanitelná část základu daně

Základ daně se sníží dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů o částky:

- 38 040 Kč ročně na poplatníka
- 21 720 Kč ročně na manželku (manžela) žijící s poplatníkem v domácnosti, pokud nemá vlastní příjmy přesahující za zdaňovací období 38 040 Kč; je-li manželka (manžel) držitelkou průkazu mimořádných výhod III. stupně (zvlášť

těžké postižení s potřebou průvodce) - průkaz ZTP/P, zvyšuje se částka 21 720 Kč na dvojnásobek. Do vlastního příjmu manželky (manžela) se nezahrnuje zvýšení důchodu pro bezmocnost, dávky státní sociální podpory, dávky a služby sociální péče, státní příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem, státní příspěvky podle zákona o stavebním spoření a o státní podpoře stavebnímu spoření a stipendium poskytované studujícím soustavně se připravujícím na budoucí povolání. U manželů, kteří mají majetek ve společném jmění manželů, se do vlastního příjmu manželky (manžela) nezahrnuje příjem, který plyne druhému z manželů nebo se pro účely daně z příjmů považuje za příjem druhého z manželů

- 7 140 Kč ročně, pobírá-li poplatník částečný invalidní důchod z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění nebo došlo-li k souběhu nároku na starobní a částečný invalidní důchod
- 14 280 Kč ročně, pobírá-li poplatník plný invalidní důchod nebo jiný důchod z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění, u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je plně invalidní, došlo-li k souběhu nároku na starobní a plný invalidní důchod nebo je poplatník podle zvláštních předpisů plně invalidní, avšak jeho žádost o plný invalidní důchod byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není plně invalidní
- 50 040 Kč ročně, je-li poplatník držitelem průkazu ZTP/P
- 11 400 Kč ročně u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, a to až do dovršení věku 26 let nebo po dobu prezenční formy studia v doktorském studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání až do dovršení věku 28 let. Dobou soustavné přípravy na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem se rozumí doba uvedená podle zvláštních právních předpisů pro účely státní sociální podpory.

Poplatník může uplatnit snížení základu daně o částku ve výši jedné dvanáctiny za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly podmínky pro uplatnění nároku na snížení základu daně splněny.

Od základu daně lze dále odečíst hodnotu darů poskytnutých obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právnickým osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona, a to na financování vědy a vzdělání, výzkumných a vývojových účelů, kultury,

školsství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické a ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám a politickým hnutím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky provozujícím školská a zdravotnická zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli částečného nebo plného invalidního důchodu, na rehabilitační a protetické pomůcky, nehrazené zdravotními pojišťovnami, a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud úhrnná hodnota darů ve zdaňovacím období přesáhne 2 % ze základu daně anebo činí alespoň 1000 Kč. Obdobně se postupuje u darů na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území České republiky. V úhrnu lze odečíst nejvýše 10 % ze základu daně. Jako dar na zdravotnické účely se hodnota jednoho odběru krve bezpříspěvkového dárce oceňuje částkou 2000 Kč.

Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst platbu příspěvků poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem podle smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem uzavřené mezi poplatníkem a penzijním fondem. Částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na zdaňovací období sníženému o 6 000 Kč. Maximální částka, kterou lze takto odečíst za zdaňovací období, činí 12 000 Kč.

Od základu daně za zdaňovací období lze odečíst poplatníkem zaplacené pojistné ve zdaňovacím období na jeho soukromé životní pojištění podle pojistné smlouvy uzavřené mezi poplatníkem jako pojistníkem a pojištěným v jedné osobě a pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky za předpokladu, že výplata pojistného plnění (důchodu nebo jednorázového plnění) je ve smlouvě sjednána až po 60 měsících od uzavření smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v jehož průběhu dosáhne poplatník věku 60 let, a u pojistné smlouvy s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití navíc za předpokladu, že pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou od 5 do 15 let včetně má sjednanou pojistnou částku alespoň na 40 000 Kč a pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou nad 15 let má sjednanou pojistnou částku alespoň na 70 000 Kč. U důchodového pojištění se za sjednanou pojistnou částku považuje odpovídající jednorázové plnění

při dožití. V případě jednorázového pojistného se zaplacené pojistné poměrně rozpočítá na zdaňovací období podle délky trvání pojištění s přesností na dny. Maximální částka, kterou lze odečíst za zdaňovací období, činí v úhrnu 12 000 Kč, a to i v případě, že poplatník má uzavřeno více smluv s více pojišťovnami. Pokud přispívá zaměstnavatel na životní pojištění svého zaměstnance, může si odečíst ze základu pro výpočet daně až 8 000 Kč ročně na jednoho zaměstnance.

Sazba daně

Daň ze základu daně, který se snížil o nezdanitelnou část základu daně a o odčitatelné položky od základu daně zaokrouhleného na celá sta Kč dolů činí:

Základ daně od Kč do Kč	Daň	Ze základu přesahujícího
0 109 200	15 %	
109 200 218 400	16 380 Kč + 20 %	109 200 Kč
218 400 331 200	38 220 Kč + 25 %	218 400 Kč
331 200 a více	66 420 Kč + 32 %	331 200 Kč

Vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti (zaměstnanci)

Plátce daně dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů srazí zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ze zdanitelné mzdy. Zdanitelnou mzdou se rozumí úhrn příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků zúčtovaný nebo vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období, vyjma příjmů zdanitelných srážkou podle zvláštní sazby daně, snížený o:

- částky, které jsou od daně osvobozeny
- částky sražené nebo zaměstnancem uhrazené na pojistné na sociální zabezpečení, na příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na pojistné na všeobecné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních předpisů povinen platit zaměstnanec
- prokázané nezdanitelné částky základu daně; základ daně pro výpočet zálohy za kalendářní měsíc se sníží o 1/12 nezdanitelné částky ze základu daně

Záloha ze zdanitelné mzdy zúčtované nebo vyplácené za kalendářní měsíc činí:

Zdanitelná mzda	Záloha	Ze zdanitelné mzdy přesahující
-----------------	--------	--------------------------------

od Kč	do Kč		
0	9 100	15 %	
9 100	18 200	1 365 Kč + 20 %	9 100 Kč
18 200	27 600	3 185 Kč + 25 %	18 200 Kč
27 600	a více	5 535 Kč + 32 %	27 600 Kč

Zálohy a minimální výše daně (zaměstnavatel)

Zálohy na daň z příjmů se platí v průběhu zálohového období. Zálohové období je období od prvního dne následujícího po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za minulé zdaňovací období do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení výše a periodicity záloh se vychází z poslední známé daňové povinnosti. Za poslední známou daňovou povinnost se pro stanovení periodicity a výše záloh v zálohovém období považuje rovněž částka, kterou si poplatník sám vypočetl a uvedl v daňovém (dodatečném) přiznání za období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, s platností od následujícího dne po termínu pro podání daňového (dodatečného) přiznání, a bylo-li daňové (dodatečné) přiznání podáno opožděně, s platností od následujícího dne po dni jeho podání, do účinnosti další změny poslední známé daňové povinnosti podle tohoto ustanovení nebo zvláštního právního předpisu. Po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, se zaplacené zálohy na daň, splatné v jeho průběhu, započítávají na úhradu skutečné výše daně. Ze záloh, u nichž došlo k prodlení s placením, se na úhradu skutečné výše daně započítají pouze zálohy zaplacené do lhůty pro podání daňového přiznání.

Zálohy neplatí poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč, a dále obce a kraje.

Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 30 000 Kč, avšak nepřesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 40 % poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období a druhá je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 1/4 poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne třetího měsíce zdaňovacího období, druhá záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období, třetí záloha je splatná do 15. dne

devátého měsíce zdaňovacího období a čtvrtá záloha je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

Daň nebo daň včetně zvýšení daně se nepředepíše a neplatí, nepřesáhne-li 200 Kč nebo celkové zdanitelné příjmy nečiní u fyzické osoby více než 15 000 Kč. To neplatí, byla-li z těchto příjmů vybrána daň nebo záloha na daň srážkou.

Daňové přiznání

Daňové přiznání je dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů povinen podat každý, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, přesáhly 15 000 Kč, pokud se nejedná o příjmy od daně osvobozené nebo o příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové přiznání je povinen podat i ten, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, nepřesáhly 10 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

Odpisy hmotného majetku

Hmotným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí:

- samostatné movité věci, popřípadě soubory movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, jejichž vstupní cena je vyšší než 40 000 Kč a mají provozně -technické funkce delší než jeden rok
- budovy, domy a byty nebo nebytové prostory vymezené jako jednotky zvláštním předpisem
- stavby, s výjimkou
 1. provozních důlních děl,
 2. drobných staveb na pozemcích určených k plnění funkcí lesa sloužících k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výšku 5 m
 3. oplocení sloužícího k zajišťování lesní výroby a myslivosti, které je drobnou stavbou

Hmotným majetkem pro účely tohoto zákona však nejsou zásoby. Za samostatné movité věci se považují také výrobní zařízení, jakož i zařízení a předměty sloužící k provozování služeb (výkonů) a účelová zařízení a předměty, která s budovou nebo se stavbou tvoří jeden funkční celek, i když jsou s ní pevně spojeny. Souborem movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením se rozumí dílčí část výrobního či jiného celku. Soubor movitých věcí je nutné evidovat zvlášť tak, aby byly

zajištěny průkazné technické i hodnotové údaje o jednotlivých věcech zařazených do souboru, určení hlavního funkčního předmětu a o všech změnách souboru (přírůstky, úbytky) včetně údajů o datu změny, rozsahu změny, vstupních cenách jednotlivých přírůstků nebo úbytků, celkové ceny souboru věcí a dále částky odpisů včetně jejich změn vyplývajících ze změny vstupní ceny souboru movitých věcí. Soubor movitých věcí se zařazuje do odpisové skupiny podle hlavního funkčního předmětu.

Hmotným majetkem vyloučeným z odpisování je bezúplatně převedený majetek podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, pokud výdaje (náklady) související s jeho pořízením nepřevyší 40 000 Kč.

Hmotný majetek odpisuje poplatník, který má k tomuto majetku vlastnické právo.

Vstupní cenou hmotného majetku se rozumí pořizovací cena, je-li pořízen úplatně. Při odkoupení najatého majetku, u něhož nájemce odpisoval technické zhodnocení, je součástí vstupní ceny, i zůstatková cena tohoto technického zhodnocení. Nejsou-li při bezprostředním odkoupení hmotného majetku po ukončení nájemní smlouvy nebo smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku dodrženy podmínky, lze do vstupní ceny zahrnout veškeré nájemné uhrazené nájemcem do data ukončení smlouvy, které nebylo výdajem; přitom u poplatníka, který nevede účetnictví, lze do vstupní ceny zahrnout i zálohy na nájemné uhrazené do data ukončení smlouvy. vlastní náklady, je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii. Toto ustanovení se použije i u poplatníků, kteří nevedou účetnictví.

V prvním roce odpisování zatřídí poplatník hmotný majetek do odpisových skupin uvedených v příloze č. 1 zákona č.586/1992 Sb. Došlo-li u stavebního díla ke změně hlavního užívání a v důsledku této změny se mění i zatřídění do odpisové skupiny uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, provede poplatník změnu zatřídění tohoto majetku ve zdaňovacím období nebo v období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém ke změně došlo. Samostatně odpisované technické zhodnocení provedené na hmotném majetku vyloučeném z odpisování se zatřídí do odpisové skupiny, do které náleží hmotný majetek, na němž bylo technické zhodnocení provedeno. Doba odpisování činí minimálně:

Odpisová skupina	Doba odpisování
1	3 roky
1a	4 roky
2	5 let

3	10 let
4	20 let
5	30 let
6	50 let.

Poplatník provádí rovnoměrné nebo zrychlené odpisování. Způsob odpisování pro každý nově pořízený hmotný majetek stanoví vlastník a nelze jej změnit po celou dobu jeho odpisování.

Hmotný majetek se odpisuje nejvýše do vstupní ceny nebo do zvýšené vstupní ceny.

Sleva na dani

Poplatník má dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním v domácnosti ve výši 6 000 Kč ročně. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu.

Slevu na dani může poplatník uplatnit až do výše daňové povinnosti vypočtené za příslušné zdaňovací období.

Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění vyšší než daňová povinnost vypočtená podle tohoto zákona za příslušné zdaňovací období, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč, maximálně však do výše 30 000 Kč ročně.

Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojené, dítě v péči, která nahrazuje péči rodičů, dítě druhého z manželů a vnuk (vnučka), pokud jeho (její) rodiče nemají příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je

- a) nezletilým dítětem,
- b) zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže nepobírá plný invalidní důchod a:
 1. soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře
 2. nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz
 3. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

Spolupracující osoby

Příjmy dosažené při podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti provozované za spolupráce druhého z manželů a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení se rozdělují tak, aby podíl připadající na spolupracujícího manžela (manželku) nečinil více než 50 %; přitom částka připadající na spolupracujícího manžela (manželku), o kterou příjmy přesahují výdaje, smí činit nejvýše 540 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 45 000 Kč za každý i započatý měsíc této spolupráce. V ostatních případech spolupráce manžela (manželky) a ostatních osob žijících v domácnosti s poplatníkem, popřípadě za spolupráce jen ostatních osob žijících v domácnosti s poplatníkem, se příjmy dosažené při podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti rozdělují na spolupracující osoby tak, aby jejich podíl na společných příjmech a výdajích činil v úhrnu nejvýše 30 %; přitom částka připadající v úhrnu na spolupracující osoby, o kterou příjmy přesahují výdaje, smí činit nejvýše 180 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 15 000 Kč za každý i započatý měsíc spolupráce.

U spolupracujícího manžela (manželky) a dalších spolupracujících osob musí být přitom výše podílu na společných příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje nelze rozdělovat na děti až do ukončení jejich povinné školní docházky a na děti a manžela (manželku), pokud jsou uplatňovány jako osoby vyživované.

Společné zdanění manželů

Manželé, kteří jsou poplatníky a vyživují alespoň jedno dítě žijící s nimi v domácnosti, mohou uplatnit dle zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů výpočet daně ze společného základu daně, jestliže tyto podmínky splní nejpozději poslední den zdaňovacího období, za které uplatňují společné zdanění. Společné zdanění mohou manželé uplatnit i v případě, že jeden z nich neměl příjmy, které jsou předmětem daně podle tohoto zákona.

Společným základem daně se pro účely tohoto zákona rozumí součet dílčích základů daně u obou manželů, snížený o nezdanitelné části základu daně za oba manžele. Nezdanitelné části základu daně může uplatnit i ten z manželů, který neměl zdanitelné příjmy, jestliže jinak splňuje podmínky stanovené pro jejich uplatnění. Vykáží-li manželé nebo některý z nich ve zdaňovacím období, ve kterém uplatnili společné zdanění, u příjmů daňovou ztrátu, může ji odečíst od základu daně ten z manželů, který ji

vykázal, v následujících zdaňovacích obdobích, pokud v těchto zdaňovacích obdobích neuplatní společné zdanění.

Za zdaňovací období nelze uplatnit společné zdanění, jestliže alespoň jeden z manželů za toto zdaňovací období:

- a) má stanovenou daň paušální částkou
- b) má povinnost stanovit minimální základ daně
- c) uplatňuje způsob výpočtu daně
- d) uplatňuje slevu na dani
- e) má povinnost uplatnit postup uvedený v § 38gb zákona č.586/1992 Sb.

Zálohy na daň z příjmů fyzických osob platí každý z manželů

- a) z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků
- b) podle § 38a zákona č. 586/1992 Sb. s tím, že poslední známou daňovou povinností při společném zdanění manželů se rozumí daň připadající na každého z manželů.

Společné zdanění uplatňuje každý z manželů ve svém daňovém přiznání, které podávají oba manželé ve stejné lhůtě. Pro podání daňového přiznání při uplatnění společného zdanění platí ustanovení § 38g zákona č.586/1992 Sb., pokud není stanoveno jinak. V příloze k daňovému přiznání každý z manželů uvede údaje potřebné pro výpočet společného základu daně za oba manžele a každý z nich uvede do svého daňového přiznání polovinu společného základu daně, ze které vypočte daň.

Po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání nelze způsob stanovení základu daně a daně formou společného zdanění uplatněný v daňovém přiznání měnit.

3.3. ZMĚNY V ZÁKONĚ O DANÍCH Z PŘÍJMU 2006

Zásadní novela zákona o daních z příjmů byla v závěru roku 2005 provedena zákonem č. 545/2005 Sb.; menší novely obsahovaly zákony č. 530/2005 Sb. a č. 552/2005 Sb.

Tyto změny se týkají sazeb daně, kde se první dvě sazby snížily, což přinese zvýhodnění hlavně pro osoby s nižšími příjmy. Dále některé nezdánitelné částky byly nahrazeny slevami na dani a došlo také v úpravě u spolupracujících osob.

Sazby daně

Od roku 2001, kdy došlo k dosud poslední změně daňových pásem a sazeb daně, nebyly pásma ani sazby daně valorizovány v závislosti na inflaci. Proto se s účinností od roku 2006 zvýšila horní hranice prvního daňového pásma z původních 109 200 Kč na 121 200 Kč a snížily se první dvě sazby daně z 15 % na 12 % a z 20 % na 19 %. Ostatní hranice daňových pásem a zbylé dvě sazby daně zůstaly stejné. Daň ze základu daně sníženého o nezdánitelnou část základu daně a o odčitatelné položky zaokrouhleného na celá sta Kč dolů tedy bude činit:

Základ daně	Daň	Ze základu přesahujícího	
od Kč			
do Kč			
0	121 200	12 %	
121 200	218 400	14 544 Kč + 19 %	121 200 Kč
218 400	331 200	33 012 Kč + 25 %	218 400 Kč
331 200	a více	61 212 Kč + 32 %	331 200 Kč

Slevy na dani

Zrušeny byly všechny nezdánitelné částky a namísto nich byly zavedeny slevy na dani. Znamená to, že všichni poplatníci bez ohledu na výši svých příjmů uplatní při splnění zákonem stanovených podmínek stejnou částku jako slevu na dani. Podmínky, za kterých lze slevy na dani uplatnit, zůstaly stejné jako dříve pro uplatnění odpovídajících nezdánitelných částek. Tyto slevy na dani, zavedené namísto dřívějších nezdánitelných částek, s výjimkou slevy na dani z titulu vyživovaného dítěte, nemají charakter daňového zvýhodnění, tzn., že je-li stanovená daň nižší, než je nárok na slevu, daňový bonus nevzniká. Uplatnění těchto slev na dani nelze ani převést do následujících let tak, jak je to možné v případě uplatnění slevy poskytnuté z titulu pořízení nebo technického zhodnocení registrační pokladny. Tento způsob snížení daňové povinnosti je výhodný pouze pro poplatníky s nižším základem daně.

Slevy na dani:

- Na poplatníka 7 200 Kč
- Na vyživovanou manželku/manžela 4 200 Kč
- Při pobírání částečného invalidního důchodu 1 500 Kč
- Při pobírání plného invalidního důchodu 3 000 Kč (ZTP/P 9 600 Kč)
- Příprava na budoucí povolání 2 400 Kč

Vedle sebe lze uplatnit více než jednu slevu na dani, proto byla upravena prioritita jejich uplatnění tak, že poplatník nejprve sníží stanovenou daň o tyto slevy a teprve následně uplatní daňové zvýhodnění na vyživované dítě, které zůstává stejné jako v roce 2005.

(8. ROHLÍKOVÁ, 2006)

Nezdanitelné částky

Nezdanitelnými částkami mohou být pouze částky poskytnuté z těchto důvodů:

- „sponzorské“ dary na zákonem vymezené účely
- úroky z úvěru ze stavebního spoření a úroky z hypotečního úvěru
- zaplacené pojistné na penzijní připojištění se státním příspěvkem
- zaplacené pojistné na soukromé životní pojištění
- zaplacené členské příspěvky odborové organizaci

Za nezdanitelnou částku se považují dary ve formě zdravotnických prostředků (vymezených zákonem č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích), poskytnuté fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které pobírají invalidní důchod (i částečný), nebo nezletilým dětem, které vyžadují mimořádnou péči pro dlouhodobé těžké zdravotní postižení (dříve dary poskytnuté ve formě rehabilitačních a protetických pomůcek). Tyto dary lze uplatnit nejvýše do částky nehrazené zdravotními pojišťovnami. Dále lze uplatnit dary ve formě rehabilitačních a kompenzačních pomůcek (uvedených v § 33 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení), a to nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu. Jedná se o pomůcky, které bezprostředně pomáhají zdravotně postiženým občanům integrovat se do běžného života. Výčet rehabilitačních a kompenzačních pomůcek je uveden v příloze č. 4 citované vyhlášky.

Kromě kapitálového pojištění také pro penzijní připojištění platí, že pokud penzijní připojištění zanikne bez nároku na penzi nebo jednorázové vyrovnání a současně je vyplaceno odbytné, pak nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a za příjem se považují částky, o které byl v příslušných letech z důvodu zaplacených příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem základ daně snížen. Příjem vzniká v tom zdaňovacím období, ve kterém k některé z výše uvedených skutečností došlo

Závislá činnost

Zaměstnancům, kteří podepsali prohlášení k dani, poskytne zaměstnavatel již v průběhu zdaňovacího období tzv. měsíční slevu na dani, a to ve výši 1/12 roční částky. O tuto částku sníží zaměstnavatel vypočtenou zálohu na daň. Uplatnit lze prokázanou částku měsíční slevy na dani na poplatníka, z titulu částečného nebo plného invalidního důchodu, držitele průkazu ZTP/P nebo studenta soustavně se připravujícího na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem. Slevu na dani na manželku a slevu u poživatele starobního důchodu, jehož důchod nedosahuje částky 38 040 Kč, je možné stejně jako doposud uplatnit až po uplynutí zdaňovacího období. Zaměstnavatel u zaměstnance z vypočtené zálohy nejprve srazí tzv. měsíční slevu na dani, a to max. do výše vypočtené zálohy, a teprve následně uplatní případné daňové zvýhodnění na vyživované dítě.

Podmínky pro výplatu měsíčního daňového bonusu zůstaly stejné. Pokud zaměstnavateli k výplatě měsíčních daňových bonusů nepostačí objem sražených záloh na daň, musí je vyplatit ze svých prostředků. Narozdíl od roku 2005 však o tyto vyplacené částky může snížit i odvody záloh na daň v následujících měsících, nejdéle však do konce zdaňovacího období, nebo, stejně jako doposud, může požádat správce daně o poukázání chybějící částky, a to prostřednictvím tiskopisu vydaného Ministerstvem financí. Správce daně pak příslušnou částku poukáže plátcům daně nejpozději do 20 dnů od doručení žádosti za předpokladu, že se jedná o vratitelný přeplatek (tzn. že správce daně neeviduje u daného plátce žádné nedoplatky na daních). Oproti roku 2005 došlo k prodloužení lhůty pro vrácení přeplatku ze strany správce daně z dřívějších 15 dnů na současných 20 dnů, neboť Ministerstvo financí očekává, že v souvislosti se snížením daňové zátěže zaměstnanců s nízkými příjmy dojde k nárůstu zaměstnavatelů, kterým se nepodaří pokrýt vyplacené daňové bonusy z úhrnu záloh na daň sražených ostatním zaměstnancům. Pro správce daně bude vrácení přeplatků představovat větší administrativní zátěž, a proto lhůta pro jejich vrácení byla prodloužena o pět dnů.

Plátcům daně, kteří poskytují slevy na dani nebo daňové zvýhodnění, mají povinnost podat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti podle § 69 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, tzn., že jim tato povinnost vzniká nejen v případě, kdy jim vznikla odvodová povinnost, ale také pokud poskytovali poplatníkům uvedené slevy nebo daňové zvýhodnění.

Zrušena byla povinnost zaměstnanců podat daňové přiznání v případě, kdy chtěli uplatnit nezdanitelnou částku z titulu zaplacených úroků z hypotečního úvěru, popř. z jiného úvěru poskytnutého bankou v souvislosti s hypotečním úvěrem. úroky

z hypotečního úvěru, stejně jako úroky z úvěru ze stavebního spoření, a to včetně souvisejících úvěrů, je možné po uplynutí zdaňovacího období uplatnit u zaměstnavatele v rámci ročního zúčtování záloh. Tyto úroky, tzn. včetně úroků ze stavebního spoření, není možno v předpokládané výši uplatňovat v průběhu zdaňovacího období (do konce roku 2005 bylo možno úroky ze stavebního spoření uplatňovat i v průběhu zdaňovacího období). Uplatnit je lze ve výši skutečně zaplacené až v rámci ročního zúčtování.

Spolupracující osoby

K úpravě došlo i v případě rozdělení příjmů a výdajů na spolupracující osoby. Do konce roku 2005 nebylo možné příjmy a výdaje rozdělovat na děti až do ukončení jejich povinné školní docházky a na děti a na druhého z manželů, pokud byli ve zdaňovacím období uplatňováni jako osoby vyživované. Novela umožnila po část zdaňovacího období uplatnit na vyživované dítě daňové zvýhodnění a po zbylou část zdaňovacího období, kdy už dítě nesplňuje zákonné podmínky pro uznání za vyživovanou osobu, vykonávat činnost za jeho spolupráce a rozdělit na něj příjmy a výdaje. V rámci jednoho zdaňovacího období lze tedy využít obou typů daňových výhod, nesmí však být použity současně. Např. pokud dítě v červnu dostuduje, od července lze vykonávat činnost za jeho spolupráce a rozdělit na něj odpovídající část příjmů a výdajů.

3.4. DAŇ SILNIČNÍ

Daň silniční byla v České republice zavedena v roce 1993 zákonem č. 16/1993 Sb. Od 1.1.2004 se tento zákon změnil, ve znění pozdějších předpisů tak, aby zajistil právní úpravu odpovídající závazným pravidlům Směrnic ES v souvislosti se vstupem České republiky do EU.

Tato daň je zaměřena na osoby, které při používání silniční sítě využívají motorová vozidla k dosahování příjmů. Jako cíl uplatňování silniční daně se uvádí vytvoření finančních zdrojů na údržbu, opravy, rekonstrukce a výstavbu silniční sítě.

Předmět daně

Předmětem daně dle zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-

li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činnostem, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu. Bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností alespoň 12 tun určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

Poplatníci daně

Poplatníkem daně je dle zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční fyzická nebo právnická osoba, která:

- je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána v technickém průkazu
- užívá vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsána jako provozovatel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena, anebo vozidlo, jehož držitel je odhlášen z registru vozidel.

Poplatníkem daně je rovněž

- zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci za použití osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla, pokud daňová povinnost nevznikla již provozovateli vozidla
- osoba, která používá vozidlo registrované a určené jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba
- stálá provozovna nebo jiná organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí.

Je-li u téhož vozidla poplatníků více, platí daň společně a nerozdílně.

Základ daně

Základem daně je

- zdvihový objem motoru v cm^3 u osobních automobilů s výjimkou osobních automobilů na elektrický pohon
- součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav u návěsů
- největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav u ostatních vozidel.

Sazby daně

Roční sazba daně ze základu daně činí při zdvihovém objemu motoru:

do 800 cm ³	1 200 Kč
nad 800 cm ³ do 1250 cm ³	1 800 Kč
nad 1250 cm ³ do 1500 cm ³	2 400 Kč
nad 1500 cm ³ do 2000 cm ³	3 000 Kč
nad 2000 cm ³ do 3000 cm ³	3 600 Kč
nad 3000 cm ³	4 200 Kč.

Roční sazba daně ze základu daně činí při počtu náprav hmotnosti:

1 náprava

do 1 tuny	1 800 Kč
nad 1 t do 2 t	2 700 Kč
nad 2 t do 3,5 t	3 900 Kč
nad 3,5 t do 5 t	5 400 Kč
nad 5 t do 6,5 t	6 900 Kč
nad 6,5 t do 8 t	8 400 Kč
nad 8 t	9 600 Kč

2 nápravy

do 1 tuny	1 800 Kč
nad 1 t do 2 t	2 400 Kč
nad 2 t do 3,5 t	3 600 Kč
nad 3,5 t do 5 t	4 800 Kč
nad 5 t do 6,5 t	6 000 Kč
nad 6,5 t do 8 t	7 200 Kč

Roční sazba daně se zjistí pro každé jednotlivé vozidlo podle údajů uvedených v technických dokladech k vozidlu.

Vznik a zánik daňové povinnosti, splatnost a placení daně a záloh na daň

U vozidel dle zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční vzniká daňová povinnost počínaje kalendářním měsícem, v němž byly splněny rozhodné skutečnosti. Poplatníci daně z těchto vozidel podávají daňové přiznání u místně příslušného správce daně.

U vozidel zaniká daňová povinnost v kalendářním měsíci, v němž pominuly rozhodné skutečnosti. Dojde-li však v průběhu zdaňovacího období ke změně v osobě poplatníka, zaniká daňová povinnost původnímu poplatníkovi plynutím kalendářního měsíce, který předchází před kalendářním měsícem vzniku daňové povinnosti novému poplatníkovi.

U vozidel, u nichž v průběhu zdaňovacího období vznikne nebo zanikne daňová povinnost, činí daň poměrnou výši daňové sazby odpovídající součinu jedné dvanáctiny roční daňové sazby a počtu kalendářních měsíců počínaje počátkem zdaňovacího období nebo kalendářním měsícem, v němž vznikla daňová povinnost, do konce zdaňovacího období nebo do konce kalendářního měsíce, v němž zanikla daňová povinnost.

Stejně jako vznik daňové povinnosti se posuzuje zánik nároku na osvobození od daně a stejně jako zánik daňové povinnosti se posuzuje vznik nároku na osvobození.

Poplatník platí zálohy na daň, které jsou splatné do 15. dubna, 15. července, 15. října a 15. prosince.

Zálohy na daň se vypočtou ve výši $1/12$ příslušné roční sazby daně za každý kalendářní měsíc, ve kterém u vozidla trvala, vznikla nebo zanikla daňová povinnost v rozhodném období.

Rozhodným obdobím je kalendářní čtvrtletí bezprostředně předcházející kalendářnímu měsíci, na který připadl termín splatnosti zálohy. U zálohy splatné 15. prosince jsou rozhodným obdobím měsíce říjen a listopad.

Poplatník je povinen vést evidenci o zaplacené dani a zálohách na daň podle jednotlivých vozidel.

Daň, záloha na daň a sleva na dani za jednotlivá vozidla se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

Daňové přiznání

Daňové přiznání dle zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční podává poplatník, jemuž vzniká daňová povinnost nejpozději do 31. ledna kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období, a to i v případech, jedná-li se o poplatníka, kterému přiznání zpracovává daňový poradce, nebo poplatníka, který je v konkurzním řízení. V přiznání se uvádějí i vozidla od daně osvobozená.

Je-li daňové přiznání podáno na technickém nosiči dat ve tvaru stanoveném pro tento účel Ministerstvem financí, vyplňuje poplatník pouze část tiskopisu daňového přiznání stanovenou Ministerstvem financí.

Poplatník je povinen v daňovém přiznání daň sám vypočítat a zaplatit ji správci daně ve lhůtě pro podání přiznání. Při výpočtu daně v daňovém přiznání může poplatník změnit postup zvolený při placení záloh, přitom u téhož osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla nelze kombinovat sazbu daně.

3.5. DAŇ Z NEMOVITOSTÍ

Tuto daň upravuje zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí. Daň z nemovitostí patří mezi přímé daně a je daní majetkovou. Nemovitostí je pozemek, nebo stavba spojená se zemí pevným základem. Rozhodné pro výši daně z nemovitostí je, kde se nachází, o jaký druh nemovitosti se jedná nebo k čemu nemovitost slouží. Platit daň z nemovitostí vyžaduje skutečnost vlastnického nebo jiného práva k nemovitosti. Daň z nemovitostí dělíme na dvě části, a to na daň z pozemků a daň ze staveb.

3.5.1. DAŇ Z POZEMKŮ

Předmět daně

Předmětem daně z pozemků jsou dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí pozemky na území České republiky vedené v katastru nemovitostí.

Předmětem daně z pozemků nejsou:

- a) v rozsahu půdorysu stavby pozemky zastavěné stavbami, a to i v případě, že stavby nejsou předmětem daně ze staveb
- b) lesní pozemky, na nichž se nacházejí lesy ochranné a lesy zvláštního určení
- c) vodní plochy s výjimkou rybníků sloužících k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb
- d) pozemky určené pro obranu státu.

Poplatníci daně

Poplatníkem daně z pozemku je dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí vlastník pozemku. U pozemku ve vlastnictví České republiky je poplatníkem daně:

- a) organizační složka státu nebo státní organizace zřízená podle zvláštních právních předpisů
- b) právnická osoba, která má právo trvalého užívání nebo které se právo trvalého užívání změnilo na výpůjčku podle zvláštního právního předpisu.

Základ daně

Dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí je základem daně u pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů je cena půdy zjištěná násobením skutečné výměry pozemku v m² průměrnou cenou půdy stanovenou na 1 m² ve vyhlášce vydané na základě zmocnění tohoto zákona.

Základem daně u pozemků hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb je cena pozemku zjištěná podle platných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období nebo součin skutečné výměry pozemku v m² a částky 3,80 Kč.

Základem daně u ostatních pozemků je skutečná výměra pozemku v m² zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období.

Sazby daně

Sazby daně činí u zastavěných ploch a nádvoří 0,10 Kč za 1 m², u stavebních pozemků činí 1 Kč za 1 m², u ostatních ploch pokud jsou předmětem daně 0,10 Kč za 1 m². Tyto částky musíme vynásobit koeficientem dle velikosti obce.

3.5.2. DAŇ ZE STAVEB

Předmět daně

Předmětem daně ze staveb jsou dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí stavby na území České republiky, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo kolaudačnímu rozhodnutí podléhající a užívané a nebo podle dříve vydaných obecně závazných právních předpisů dokončené, byty včetně podílu na společných částech stavby, které jsou evidovány v katastru nemovitostí nebo nebytové prostory včetně podílu na společných částech stavby, které jsou evidovány v katastru nemovitostí.

Poplatníci daně

Poplatníkem daně je dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí vlastník stavby, bytu nebo samostatného nebytového prostoru.

Základ daně

Základem daně ze stavby je výměra půdorysu nadzemní části stavby v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období. U stavby bez svislé nosné konstrukce se půdorysem rozumí plocha ohraničená průmětem obvodu stavby dotýkající se povrchu přilehlého pozemku ve vodorovné rovině. U stavby se svislou nosnou konstrukcí se půdorysem rozumí průmět obvodového pláště stavby na pozemek.

Základem daně z bytu nebo ze samostatného nebytového prostoru je výměra podlahové plochy bytu v m² nebo výměra podlahové plochy samostatného nebytového prostoru v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období, vynásobená koeficientem 1,20.

Sazba Daně

U obytných domů 1 Kč za 1m² zastavěné plochy a tato sazba se násobí koeficientem dle velikosti obce.

Jestliže je v obytném domě nebytový prostor sloužící k podnikání, zvyšuje se sazba o 2 Kč za každý 1 m² podlahové plochy tohoto prostoru.

3.5.3. SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí kalendářní rok. Ke změnám skutečností rozhodných pro daňovou povinnost, které nastanou v průběhu zdaňovacího období, se nepřihlíží.

Daňové přiznání

Daňové přiznání je poplatník povinen podat příslušnému správci daně do 31. ledna zdaňovacího období. Daňové přiznání se nepodává, pokud je poplatník podal v některém z předchozích zdaňovacích období a ve srovnání s tímto předchozím zdaňovacím obdobím nedošlo ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně. V tomto případě se daň vyměří ve výši poslední známé daňové povinnosti a za den vyměření daně a současně za den doručení tohoto rozhodnutí poplatníkovi se považuje 31. leden zdaňovacího období.

Dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně nebo ke změně v osobě poplatníka, je poplatník povinen

daň do 31. ledna zdaňovacího období přiznat; v těchto případech lze daň přiznat buď podáním daňového přiznání nebo podáním dílčího daňového přiznání. V dílčím daňovém přiznání poplatník uvede jen nastalé změny a výpočet celkové daňové povinnosti. Daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání se podává na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

Placení daně

Daň z nemovitostí je dle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí splatná:

- a) u poplatníků daně provozujících zemědělskou výrobu a chov ryb ve dvou stejných splátkách, a to nejpozději do 31. srpna a do 30. listopadu běžného zdaňovacího období
- b) u ostatních poplatníků daně ve čtyřech stejných splátkách, a to nejpozději do 31. května, do 30. června, do 30. září a do 30. listopadu běžného zdaňovacího období.

Nepřesáhne-li roční daň z nemovitostí částku 1000 Kč, je splatná najednou, a to nejpozději do 31. května běžného zdaňovacího období. Ke stejnému datu lze daň z nemovitostí zaplatit najednou i při vyšší částce.

Činí-li u jednoho poplatníka celková daňová povinnost z nemovitostí nacházejících se v obvodu územní působnosti jednoho správce daně méně než 30 Kč, daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání se podává, daň se vyměří, ale nepředepíše. Výsledek vyměření se poplatníkovi nebo společnému zástupci nesděluje, pokud o to poplatník nebo společný zástupce nepožádá.

4. METODIKA JEDNOLIVÝCH VARIANT DAŇOVÉ OPTIMALIZACE

4.1. BĚŽNÝ ZPŮSOB ZDANĚNÍ

Běžným způsobem zdanění je, že podnikatel odečte výdaje od příjmů a tím získá dílčí základ daně z podnikání či jiné samostatně výdělečné činnosti. K tomuto dílčímu základu přičte dílčí základ z kapitálového majetku, dílčí základ daně či ztrátu z pronájmu, dílčí základ daně z ostatních příjmů (samozřejmě jen pokud má nějaký zisk či ztrátu z těchto činností) a ještě přičte dílčí základ ze závislé činnosti (také jen v případě pokud měl nějaký příjem). Sečtením těchto dílčích základů dostane základ daně. Od tohoto základu daně může odečíst ztrátu vzniklou za minulá období (max. 5 let zpátky), ale jen do výše základu daně bez příjmů ze závislé činnosti. Tím se získá základ daně po odečtení ztráty. Nyní může poplatník uplatnit nezdavitelné částky, které odečte od základu daně po odečtení ztráty a získá základ daně snížený o nezdavitelné části základu daně a položky odčitatelné od základu daně. Tuto částku zaokrouhlí poplatník na celá sta dolů a z této částky vypočte daň. Od vypočtené daně odečte slevy na dani na děti (12 000 Kč) a získá tak daň po uplatnění slevy. Od této daně odečte, jestliže platil, sražené zálohy a vyjde kolik zbývá doplatit.

4.2. SPOLEČNÉ ZDANĚNÍ MANŽELŮ

Tato forma zdanění je novinkou od 1.1.2005 a vlastně až nyní se poprvé uplatní při podávání daňového přiznání. Stát tímto chce podpořit rodiny s dětmi, kde mají manželé rozdílné příjmy či je jeden z manželů zcela bez příjmů (např. manželka na mateřské dovolené). Čím více se od sebe příjmy liší, tím více rodina dostane zpátky peněz zaplacených na zálohách daně z příjmu. Na rozdíl od spolupráce manželů mohou tento způsob využívat i osoby, které mají pouze příjmy ze závislé činnosti.

Poplatník a jeho manželka sečtou dohromady své všechny příjmy, od kterých odečetli pojištění a odečitatelné položky a tím získají společný základ daně. Tento společný základ se rozdělí na dvě poloviny a každý z manželů daní jednu polovinu, která se pro něj stává základem daně. Tento svůj základ zaokrouhlí na celá sta dolů a vypočte z něho daň z příjmu fyzických osob. Od této vypočtené daně si jeden z manželů uplatní slevy na dítě a každý z manželů si odečte zaplacené zálohy na daň, které platil v příslušném zdaňovacím období a získají buď splatnou daň či přeplatek na dani.

Výpočet daně je pro poplatníka vstřícnější tam, kde se daní dvě menší částky, než když se daň počítá z jednoho původně vysokého příjmu. Je to dáno tím, že daň z příjmu se v Česku počítá progresivně. (7. NOVÁKOVÁ, 2006)

4.3. SPOLUPRACUJÍCÍ OSOBY – MANŽELKA

Spolupracující osoby může využít jen osoba samostatně výdělečně činná, dosahuje-li svých příjmů z podnikání či jiné samostatné výdělečné činnosti za spolupráce manžela (manželky) či ostatních osob žijících s poplatníkem ve společné domácnosti.

Poplatník si jako u běžného způsobu vypočítá základ daně po odečtení ztráty a poté může až polovinu tohoto základu převést na manželku (manžela). Maximální částka, kterou může poplatník převést na spolupracující osobu je 540 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 45 000 Kč za každý i započatý měsíc spolupráce.

Spolupracující osoba musí z této částky odvést zdravotní a sociální pojištění, jehož vyměřovacím základem je 45 % této částky. Zdravotní pojištění činí 13,5 % z vyměřovacího základu a sociální je 29,6 % z vyměřovacího základu. Pojistné si spolupracující osoba odečte od podílu základu daně a získá dílčí základ daně z podnikání či z jiné samostatné výdělečné činnosti připadajícího na spolupracující osobu. K tomuto dílčímu základu přičte ještě svůj dílčí základ ze závislé činnosti a dostane se na základ daně. Od tohoto základu odečte odečitatelné položky (na poplatníka, popřípadě i jiné) a získá tím základ daně po úpravách, který zaokrouhlí na celá sta dolů a vypočte z něj daňovou povinnost. Uplatňuje-li spolupracující osoba slevy na děti, tak si je odečte od daňové povinnosti a tím vypočítá daňovou povinnost po slevě, od které odečte zálohy sražené zaměstnavatelem a vyjde nám buď splatná daň či přeplatek na dani.

Poplatníkovi po převodu na spolupracující osobu zůstane polovina dílčího základu daně z podnikání či jiné samostatné výdělečné činnosti, která představuje pro něj základ daně.

Od tohoto základu odečte odečitatelné položky a tím mu vyjde základ daně po úpravách. Tento základ daně po úpravách zaokrouhlí na celá sta dolů a vypočítá z něj daň z příjmů fyzických osob dle tabulky a získá daňovou povinnost, od které odečte slevy na děti (pokud je uplatňuje) a tím vypočítá daňovou povinnost po slevách. Platil-li podnikatel zálohy na daň, tak si je odečte od daňové povinnosti po slevách a zjistí zda má splatnou daň či přeplatek na dani.

4.4. SPOLUPRACUJÍCÍ OSOBY – OSTATNÍ OSOBY

Zde je míněna možnost spolupráce manžela (manželky) a dalších osob žijících s poplatníkem v domácnosti, či spolupráce pouze ostatních osob žijících s poplatníkem v domácnosti, např. dětí. Podmínkou rozdělení příjmů a výdajů na děti je ukončení jejich povinné školní docházky, a v případě manžela je podmínkou, že není poplatníkem uplatňován jakožto osoba vyživovaná. Spolupracující osoby nemohou být zároveň osobami vyživovanými.

Poplatník si v tomto případě může odečíst od dílčího základu daně z podnikání či jiné samostatně výdělečné činnosti 30 % (maximálně 180 000 Kč při spolupráci po celé zdaňovací období nebo 15 000 Kč za každý i započatý měsíc spolupráce), které převede stejným dílem na manželku (manžela) a své zletilé dítě. (6. KŘÍŽOVÁ, 2006)

Daňovou povinnost si spočte každý sám za sebe jako v předcházejícím případě. Rozdíl je akorát v tom, že si poplatník neuplatní slevu na dítě, které je zároveň spolupracující osobou.

4.5. SLEVY NA DANI PŘI POSKYTNUTÍ DARU

Podnikatel si může dle zákona o daních z příjmu odečíst ze základu daně hodnotu darů, které poskytl v souladu § 15 zákona o daních z příjmu. Minimální hodnota darů, které si může odečíst musí činit minimálně 2 % základu daně a maximální hodnota, kterou může odečíst je 10 % základu daně. Hodnota darů se sčítá a při vyplňování daňového přiznání se bere jako suma všech darů poskytnutých za uplynulé zdaňovací období.

Náš podnikatel by si mohl odečíst minimálně 9 451 Kč a maximálně 47 252 Kč, samozřejmě pokud by v těchto částkách poskytl dary. Jelikož se jedná o optimalizaci daňové povinnosti předpokládáme, že podnikatel dá na dobročinné účely částku 50 000 Kč (např. na nákup pomůcek pro nevidomé). Částka přesáhla 10 % daňového základu, takže si podnikatel může odečíst jen 47 252 Kč ze základu daně.

Při výpočtu své daňové povinnosti si poplatník (podnikatel) jako při běžném způsobu spočítá základ daně a od tohoto základu odečte odečitatelné položky, včetně hodnoty poskytnutých darů a tím získá základ daně po úpravách, který se zaokrouhlý na celá sta dolů a vypočte se daň z příjmu fyzických osob dle tabulek. Tuto daň si poplatník sníží slevy na dani a vyjde mu splatná daň či přeplatek na dani.

4.6. PŘÍSPĚVKY NA ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Jednou z možností zaměstnavatele, jak si snížit daňový základ je také, že bude přispívat zaměstnancům na životní pojištění. Pokud přispívá zaměstnavatel na životní pojištění svého zaměstnance, může si odečíst ze základu pro výpočet daně až 8 000 Kč ročně na jednoho zaměstnance. Z částky příspěvku zaměstnavatele na životní pojištění neplatí zaměstnanec, ani zaměstnavatel sociální a zdravotní pojištění a ještě sám si může zaměstnanec odečíst částky jím vložené od základu daně při podání daňového přiznání maximálně do částky 12 000 Kč. Pokud chce mít zaměstnanec i zaměstnavatel daňové úlevy musí zaměstnanec mít spoření uzavřeno alespoň na dobu pěti let a minimálně do šedesáti let jeho věku.

Ze strany zaměstnavatele jde spíše o sociální výhody pro zaměstnance a také se mu to vyplatí více než kdyby zaměstnanci o tuto částku zvýšil mzdu, protože by musel z těchto 8 000 Kč odvést sociální a zdravotní pojištění, což činí 2 800 Kč ročně. Také zaměstnanec by při zvýšení mzdy musel z této částky odvést sociální pojištění, zdravotní pojištění a daň, takže navýšení čisté mzdy by bylo maximálně o 5 950 Kč ročně (při výši daně 15 %).

V našem případě má zaměstnavatel 8 zaměstnanců, kterým by mohl přispívat 8 000 Kč ročně na životní pojištění čímž by mu vzrostly náklady o 64 000 Kč a tím pádem by se mu o tuto částku snížil zisk. Při vyplňování daňového přiznání by dále pokračoval jako při běžném způsobu zdanění. Při snížení zisku o 64 000 Kč by se mu tím pádem snížil daňový základ, čímž by se mu snížila i daňová povinnost. Výše daňové úspory by záležela na výši daňového základu, jelikož daň z příjmu v Česku je progresivní.

Další daňovou úsporou v rámci životního pojištění by mohlo být, že by si podnikatel sám uzavřel smlouvu a ročně by si mohl odečíst ještě 12 000 Kč od základu daně. Samozřejmě by si je mohl odečíst jen v tom případě, že by si alespoň touto částkou ročně na životní pojištění přispíval.

5. ANALÝZA HOSPODAŘENÍ A DAŇOVÉ ZÁTĚŽE VYBRANÉHO SUBJEKTU

Pro optimalizaci daňové zátěže byla vybrána stavební firma Vastl Vladislav, která se zabývá stavbami, rekonstrukcemi a opravami rodinných a bytových domů. Majitel firmy podniká jako fyzická osoba na základě živnostenského listu od roku 1998, je plátcem daně z přidané hodnoty, je přihlášen k silniční dani a platí daň z nemovitostí. Podnikatel jako fyzická osoba nezapsaná do obchodního rejstříku účtuje v soustavě daňové evidence příjmů a výdajů.

Tato stavební firma má 8 zaměstnanců, za které odvádí sociální pojištění, zdravotní pojištění a zálohy na daň z příjmu fyzických osob. Mzdové náklady za uplynulé období činily 1 647 082 Kč. Zaměstnancům firma nepřispívala na životní pojištění.

Stav majetku, peněžních prostředků, závazků a pohledávek je v následující tabulce. Tento stav je pro rok 2005.

Tabulka stavu majetku, peněžních prostředků, závazků a pohledávek:

	Na začátku zdaňovacího období	Na konci zdaňovacího období
Dlouhodobý hmotný majetek	107 571	250 965
Peněžní prostředky v hotovosti	352 154	76 279
Peněžní prostředky na účtech	23 680	16 523
Zásoby	5 568	- 28 737
Pohledávky	260 340	597 831
Závazky	369 303	290 284

5.1. DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY

Podnikatelský subjekt je přihlášen k dani z přidané hodnoty od roku 1998, tedy od doby svého vzniku. Jelikož jeho obrat nepřesáhl v žádném roce trvání 10 000 000 Kč, je subjekt čtvrtletním plátcem DPH.

Podnikatel vykazuje nadměrný odpočet. Je to dáno tím, že materiál nakupuje v základní sazbě 19 % a realizuje převážně bytovou výstavbu či výstavbu rodinných domů, na kterou se zatím vztahuje snížená sazba DPH 5 %. Provádí také práce, na které se vztahuje základní sazba DPH 19 %, jako např. opravy nebytových prostor, venkovní úpravy povrchů apod., ale i přesto většinu zakázek firmy tvoří bytová výstavba.

V roce 2005 podnikatel koupil starší užitkové vozidlo za 200 000 Kč + DPH 38 000 Kč, a jelikož ho používá k podnikání, tak si odečetl DPH na vstupu. Toto užitkové vozidlo nebylo pořízeno formou finančního leasingu, ale placeno v hotovosti. Na vozidlo uplatňuje rovnoměrné odpisy, které mu tím vstupují do nákladů.

Tabulka DPH za rok 2005

	DPH na vstupu	DPH na výstupu	Vlastní daňová povinnost	Nadměrný odpočet
I. čtvrtletí	218 222	168 983	-	49 239
II. čtvrtletí	355 918	204 407	-	151 511
III. čtvrtletí	441 908	210 427	-	231 481
IV. čtvrtletí	320 768	156 341	-	164 427
Celkem	1 336 816	740 158	-	596 658

V tabulce DPH za rok 2005 vidíme, že podnikatel vykazoval každé čtvrtletí nadměrný odpočet. Je to dáno rozdílnými sazbami na vstupu, kde se uplatňuje základní sazba DPH a na výstupu, kde ve většině případů uplatňoval sníženou sazbu DPH.

Podnikatel v minulém roce nepřekročil obrát 10 000 000 Kč, a proto může zůstat čtvrtletním plátcem DPH. Jelikož má pravidelně nadměrný odpočet, vyplatilo by se přejít na měsíční zdaňovací období, aby měl finanční prostředky, které mu finanční úřad vrátí dříve k dispozici. Na druhou stranu to nese nevýhodu ve větší administrativě.

5.2. DAŇ SILNIČNÍ

Podnikatel je přihlášen k silniční dani také od vzniku podnikatelské činnosti, jako u daně z přidané hodnoty. Podnikatel celý předchozí rok 2005 vlastnil dvě užitková vozidla a jedno nákladní vozidlo, které používal k podnikání. V listopadu 2005 koupil další užitkové vozidlo, které rovněž používá k podnikání a zahrnul ho do hmotného majetku.

U užitkových vozidel se silniční daň vypočítává dle zdvihového objemu motoru, u nákladních vozidel podle součtu největších povolených hmotností na nápravy v tunách. Poplatník z údajů v technickém průkazu zjistí jaký má vozidlo zdvihový objem u osobních a užitkových vozidel, nebo součet největších povolených hmotností u nákladních vozidel. Dle těchto údajů si v tabulce silniční daně zjistí kolik má na dani odvést.

Podnikatel vlastní tyto vozidla:

Značka	Druh vozidla	Roční sazba daně	Rok pořízení
Mazda 2000	Užitkové	3 600	2000
Renault Trafic	Užitkové	3 000	2002
Avia 31N	Nákladní	6 000	2004
Ford Transit	Užitkové	3 000	2005
Celkem	-	13 100	-

Tabulka placení silniční daně:

	Počet vozidel	Zálohy na daň	Měsíc platby
I. čtvrtletí	3	3 150	duben
II. čtvrtletí	3	3 150	červenec
III. čtvrtletí	3	3 150	říjen

IV. čtvrtletí	4	3 650	prosinec
Celkem	-	13 100	

Podnikatel platí v záloze na IV. čtvrtletí i na měsíc prosinec. Tím pádem neplatí v únoru žádný doplatek.

5.3 DAŇ Z NEMOVITOSTÍ

Podnikatel pro účely podnikání vlastní pozemek o rozloze 768 m², který používá jako sklad stavebního a pomocného materiálu. Tento pozemek se nachází v katastru města Českých Budějovic. V katastru nemovitostí je veden jako ostatní plocha.. Odváděná daň z pozemků činí: $768 \times 0,10 \times 3,5 = 269 \text{ Kč}$

Dále podnikatel využívá kancelář, která se nachází v jeho rodinném domě ve Včelné. Tato kancelář má plochu 12 m². Odváděná daň ze staveb: $12 \times 2 \times 1,4 = 34 \text{ Kč}$

Celkem tedy podnikatel odvádí na dani z nemovitostí **303 Kč**.

5.4. DAŇ Z PŘÍJMU FYZICKÝCH OSOB

Podnikatel je povinen platit daň z příjmu fyzických osob, kde jako základ daně bere rozdíl mezi příjmy z podnikání a výdaji, které souvisejí s podnikáním a jsou daňově uznatelné. V tomto roce ještě uplatňuje ztrátu, která vznikla v předcházejícím období. V souvislosti s touto ztrátou neplatil v tomto zdaňovacím období zálohy na daň.

Podnikatel má manželku, která měla za rok 2005 příjmy ze závislé činnosti ve výši 112 458 Kč. Dále uplatňuje slevu na dani na své 2 nezletilé děti, které navštěvují střední školu. Podnikatel za zdaňovací období 2005 neposkytl žádné dary, nemá uzavřené životní ani penzijní připojištění a neplatí žádné úroky z úvěrů.

Tabulka příjmů a výdajů:

Příjmy z podnikání	9 498 125
Výdaje související s příjmy	8 834 664
- Uplatňované odpisy celkem	151 704
- Mzdové náklady	1 647 082
Dílčí základ daně z podnikání	663 461
Dílčí základ daně z kapitálového majetku	32

Základ daně	663 493
Uplatňovaná výše ztráty za předcházející období	190 966
Základ daně po odečtení ztráty	472 527

Podnikatel uplatňuje běžný způsob zdanění:

Text	podnikatel (Kč)
Dílčí základ daně dle § 6	-
Dílčí základ daně dle § 7	663 461
Dílčí základ daně z kapitálového majetku § 8	32
Základ daně	663 493
Uplatňovaná výše ztráty za předcházející období	190 966
Základ daně po odečtení ztráty	472 527
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040
Základ daně po úpravách	434 487
Zaokrouhlení	434 400
Daňová povinnost	99 444
Sleva na dítě	12 000
Daňová povinnost po slevě	87 444
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-
Zálohy dle §38a	-
Splatná daň	87 444
Přeplatek na dani	-

Jak je patrné z tabulky musí podnikatel zaplatit daň ve výši 87 444 Kč, kterou musí zaplatit do 31.3.2006. Jelikož jeho daňová povinnost překročila částku 30 000 Kč, ale nepřesáhla 150 000 Kč, musí podnikatel platit v tomto roce dvě zálohy na daň a to ve výši 40 % z poslední známé povinnosti, tedy 34 978 Kč. Tyto zálohy jsou splatné 15.6.2006 a 15.12.2006.

Pro srovnání se způsoby navrhované optimalizace se musí uvést i daňovou povinnost manželky, která má příjem ze závislé činnosti. Její daňová povinnost činí za toto zdaňovací období 9 045 Kč. Tato daňová povinnost se uvádí proto, že v návrzích optimalizace počítám s tím, že část svých zdanitelných příjmů převede podnikatel na manželku a tím mu vyjde daňová povinnost celé rodiny. Rodina celkově na dani zaplatila 96 489 Kč.

6. VÝPOČET VARIANT DAŇOVÉ OPTIMALIZACE

Tato práce se zaměřuje jen na optimalizaci daně z příjmu fyzických osob, protože se u zmíněného poplatníka jedná o největší daňovou zátěž, kterou musí odvádět. Dalším hlediskem je v tomto případě také fakt, že u ostatních druhů daní, které podnikatel odvádí, není žádný možný způsob optimalizace.

Východiskem pro návrh několika variant daňové optimalizace je skutečnost, že uvedený podnikatel využil běžného způsobu zdanění. Zákon o daních z příjmů fyzických osob s účinností od 1.1.2005 umožňuje optimalizovat daňovou povinnost v rámci rodiny, která vyživuje alespoň jedno dítě.

Situace uvedeného poplatníka zmiňované podmínce vyhovuje, proto jsem si dovolil uvést společné zdanění manželů mezi varianty daňové optimalizace. Zajímavé bude i porovnání daňové úspory při uplatnění společného zdanění s ostatními navrženými možnostmi optimalizace daně z příjmu fyzických osob.

Tato bakalářská práce se zabývá jen základními způsoby minimalizace daňové povinnosti, protože kdyby se zabývala všemi možnými kombinacemi, tak by to přesáhlo její rozsah.

6.1. SPOLEČNÉ ZDANĚNÍ MANŽELŮ

Text	Manžel (Kč)	Manželka (Kč)
Hrubá mzda za zdaňovací období	-	112 458
Pojistné zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení sražené zaměstnanci	-	14 058
Dílčí základ daně dle § 6	-	98 400
Dílčí základ daně dle § 7	472 527	-
Základ daně	472 527	98 400
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040	38 040
Společný základ daně	434 487 + 60 360 = 494 847	
Polovina společného základu daně v daňovém příznání u každého z manželů	247 424	247 424
Zaokrouhlení	247 400	247 400
Daňová povinnost	45 470	45 470
Sleva na dítě	12 000	-
Daňová povinnost po slevě	33 470	45 470
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-	9 080
Zálohy dle §38a	-	-
Splatná daň	33 470	36 390
Přeplatek na dani	-	-
Rodina na dani zaplatila	78 940	

Na tomto novém způsobu zdanění ušetří poplatník 17 549 Kč, než kdyby počítal daňovou povinnost běžným způsobem. Jedná se o podobný případ jako u spolupracujících osob, ale manželka zde nemusí odvádět sociální a zdravotní pojištění.

6.2. SPOLUPRACUJÍCÍ OSOBY - MANŽELKA

Text	Manžel (Kč)	Manželka (Kč)
Hrubá mzda za zdaňovací období	-	112 458
Pojistné zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení sražené zaměstnanci	-	14 058
Dílčí základ daně dle § 6	-	98 400
Dílčí základ daně dle § 7 při spolupráci manželů připadající na manžela	236 264	-
Podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující manželku (50%)	-	236 264
Dílčí základ daně dle §7 připadající na spolupracující manželku	-	236 264
Základ daně	236 264	334 664
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040	38 040
Základ daně po úpravách	198 224	296 624
Zaokrouhlení	198 200	296 600
Daňová povinnost	34 180	57 770
Slevy na dani	12 000	-
Daňová povinnost po slevě	22 180	57 770
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-	9 080
Zálohy dle §38a (ze samostatné výdělečné činnosti)	-	-
Splatná daň	22 180	48 690
Přeplatek na dani	-	-
Rodina na dani zaplatila	79 950	

Oproti běžnému způsobu ušetří poplatník 16 539 Kč. Manželka musí odvést sociální a zdravotní pojištění, které už je zahrnuto v nákladech poplatníka. Daňová povinnost je

u tohoto způsobu nižší, protože je v České republice progresivní způsob zdanění a poplatník se dostane rozdělením základu daně do nižší zdaňovací skupiny.

6.3. SPOLUPRACUJÍCÍ OSOBY – OSTATNÍ OSOBY

Text	Manžel (Kč)	Manželka	Zletilé dítě
Hrubá mzda za zdaňovací období	-	112 458	-
Pojistné zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení sražené zaměstnanci	-	14 058	-
Dílčí základ daně dle § 6	-	98 400	-
Dílčí základ daně dle § 7 při spolupráci manželů připadající na manžela (podnikatele)	330 769	-	-
Podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby (30%)	-	70 879	70 879
Dílčí základ daně dle §7 připadající na spolupracující osoby	-	70 879	70 879
Základ daně	330 769	169 279	70 879
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040	38 040	38 040
Nezdanitelná částka na studium	-	-	11 400
Základ daně po úpravách	292 729	131 239	21 439
Zaokrouhlení	292 700	131 200	21 400
Daňová povinnost	56 795	20 780	3 210
Slevy na dani	6 000	-	-
Daňová povinnost po slevě	50 795	20 780	3 210
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-	9 080	-
Zálohy dle §38a (ze samostatné výdělečné činnosti)	-	-	-
Splatná daň	50 795	11 700	3 210
Rodina na dani zaplatila	74 785		

Při tomto způsobu rozdělí podnikatel svůj daňový základ mezi manželku a syna. Manželka i syn musí odvést jako v předcházejícím případě sociální a zdravotní pojištění, které už je zahrnuto v nákladech poplatníka. V tomto případě by podnikatel ušetřil 21 704 Kč.

6.4. SLEVY NA DANI PŘI POSKYTNUTÍ DARU

Text	Manžel (Kč)	Manželka (Kč)
Hrubá mzda za zdaňovací období	-	112 458
Pojistné zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení sražené zaměstnanci	-	14 058
Dílčí základ daně dle § 6	-	98 400
Dílčí základ daně dle § 7	472 527	-
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040	38 040
Odčitatelná položka - dary	47 252	
Základ daně po úpravách	387 235	60 360
Zaokrouhlení	387 200	60 300
Daňová povinnost	84 340	9 045
Sleva na dítě	12 000	-
Daňová povinnost po slevě	72 340	9 045
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-	9 080
Zálohy dle §38a	-	-
Splatná daň	72 340	-
Přeplatek na dani	-	35
Rodina na dani zaplatila	81 385	

Při poskytnutí daru ve výši 50 000 Kč si podnikatel sníží svou daňovou povinnost o 15 104 Kč. Podnikatel si však nemohl odečíst celou hodnotu daru, ale jen 10 %, což činilo 47 252 Kč.

6.5. PŘÍSPĚVKY NA ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Text	Manžel (Kč)	Manželka (Kč)
Hrubá mzda za zdaňovací období	-	112 458
Pojistné zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení sražené zaměstnanci	-	14 058
Dílčí základ daně dle § 6	-	98 400
Dílčí základ daně dle § 7	472 527 – 64 000	-
Nezdanitelná část základu daně na poplatníka	38 040	38 040
Základ daně po úpravách	370 487	60 360
Zaokrouhlení	370 400	60 300
Daňová povinnost	78 964	9 045
Sleva na dítě	12 000	-
Daňová povinnost po slevě	66 964	9 045
Zálohy sražené zaměstnavatelem	-	9 080
Zálohy dle §38a	-	-
Splatná daň	66 964	-
Přeplatek na dani	-	35
Rodina na dani zaplatila	76 009	

Kdyby podnikatel přispíval všem 8 zaměstnancům na životní pojištění 8 000 Kč ročně, mohl by tuto částku zařadit do daňově uznatelných výdajů, čímž by si snížil základ daně o 64 000 Kč a daňová povinnost by se mu snížila o 20 480 Kč. Dále by si mohl snížit svou daňovou povinnost ještě maximálně o 3 840 Kč, kdyby si sám platil životní pojištění, které je při splnění zákonem stanovených podmínek také daňově uznatelným výdajem.

7. ZHODNOCENÍ A NÁVRH NOVÉ DAŇOVÉ STRATEGIE PRO DANÝ SUBJEKT

Daňová povinnost rodiny	Daňová úspora oproti běžnému způsobu	Daňová úspora oproti předcházejícímu způsobu	Úspora podnikatele celkem oproti běžnému způsobu
96 489	0	-	0
81 385	15 104	15 104	- 34 896
79 950	16 539	1 435	16 539
78 940	17 549	1 010	17 549
76 009	20 480	2 931	- 43 520
74 785	21 704	1 224	21 704

Text	Běžný způsob	Dary	Spolupracující osoby manželka	Společné zdanění manželů	Příspěvky zaměstnancům na životní pojištění	Spolupracující osoby manželka a syn
------	--------------	------	-------------------------------	--------------------------	---	-------------------------------------

Z tabulky vyplývá, že nejvíce podnikatel ušetří na daních při spolupráci osob a to manželky a syna. Druhý nejlepší způsob je přispívání zaměstnancům na životní pojištění, s tím že, kdyby si podnikatel platil sám životní pojištění, tak by ušetřil ještě na daních o 3 840 Kč více a tento způsob by byl tím pádem pro něj nejvýhodnější. Třetím nejlepším je společné zdanění manželů. Čtvrtým způsobem je spolupráce osob, ale v tomto případě jenom manželky. Jako nejhorší způsob daňové optimalizace je v tomto případě způsob, kdy podnikatel poskytne dar.

V posledním sloupci je zahrnuta jak daňová úspora, tak i náklady, které by musel podnikatel zaplatit, aby tuto úsporu získal.

Tyto způsoby jsou porovnávány hlavně s běžným způsobem zdanění, který podnikatel v tomto zdaňovacím období uplatňuje.

8. ZÁVĚR

Při optimalizaci daňové zátěže daňového subjektu bylo zhodnoceno 5 variant, kterými by si mohl podnikatel svou daňovou povinnost snížit. Jedná se jen o varianty, které snižují daň z příjmu fyzických osob.

Podnikatel tento rok uplatnil běžný způsob zdanění, který vyšel ve srovnání s ostatními nejhorší. V tomto případě podnikatel daní celý svůj daňový základ z podnikání a odečítá si jenom standardní odečitatelné položky.

Při poskytnutí daru ve výši 50 000 Kč by podnikatel ušetřil na daních 15 104 Kč, což je nejmenší částka z pěti posuzovaných variant. Vezmeme-li to celkově, tak by podnikatel spíše přišel o 34 896 Kč, nebereme-li v potaz morální hledisko a to, že tímto darem pomůže potřebným lidem.

Jako druhý nejhorší způsob optimalizace vyšel způsob, kdy podnikatel podniká za spoluúčasti manželky a převádí na ní polovinu dílčího základu z podnikání. Manželka zde musí odvést zdravotní a sociální pojištění, které jsem v našem případě započítal do nákladů podnikatele. Zde by poplatník ušetřil 16 539 Kč.

Při společném zdanění manželů by podnikatel na daních ušetřil oproti běžnému způsobu na daních 17 549 Kč, což tuto variantu řadí na třetí místo.

Jestliže by přispíval zaměstnancům na životní pojištění, tak by podnikatel ušetřil 20 480 Kč, což je druhá největší úspora, z hlediska snížení daňové povinnosti. Sice se mu sníží zisk o 64 000 Kč a mohli bychom říci, že oproti běžnému způsobu zdanění prodělá 43 520 Kč, ale na druhou stranu to může více motivovat zaměstnance, kteří v tom budou spatřovat určité sociální výhody. Jestliže by sám měl založené životní pojištění a přispíval by si na něj, mohl by si ještě ze základu daně odečíst maximálně 12 000 Kč, což by

v tomto případě dělalo daňovou úsporu 3 840 Kč a tuto variantu by to řadilo na první místo z hlediska minimalizace daně.

Jako nejlepší způsob daňové optimalizace vyšlo využití spolupracujících osob, a to manželky a syna, na které podnikatel převede část daňového základu. Zde by měl podnikatel nejmenší daňovou zátěž a ušetřil by oproti běžnému způsobu 21 704 Kč.

Doporučení na základě výsledků této práce je, aby podnikatel uplatňoval zdanění při spolupráci osob, a to manželky a syna, kde je největší daňová úspora.

9. PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

9.1. LITERATURA

1. BĚLKOVÁ, J. (red.) a kolektiv: Daňová evidence 2006. Meritum. Praha: ASPI, 2006. 512 s. ISBN 80-7357-156-0
2. KAREŠ, J., VANĚČEK, D.: Technika zpracování diplomových, bakalářských a jiných písemných prací. 2., přepracované vydání. České Budějovice: 2001. 32 s.
3. RYLOVÁ, Z. a kolektiv: Daňové zákony 2005. Brno: Computer Press, 2005. 151 s. ISBN 80-251-0496-6
4. RYLOVÁ, Z. a kolektiv: Daňové zákony 2006. Brno: Computer Press, 2006. 173 s. ISBN 80-251-0903-8
5. VANČUROVÁ, A. a kolektiv: Daňový systém ČR 2002. 7., rozšířené vydání. Praha: nakladatelství VOX, 2003. 379 s. ISBN 80-86324-36-2

9.2. PERIODIKA

6. KŘÍŽOVÁ, J.: Společné zdanění manželů. Časopis Farmář, roč. 12, č. 2/2006, Profi Press, Praha 2006, s. 12-13, ISSN 1210-9789
7. NOVÁKOVÁ, J.: Rodiny zaplatíme nižší daň z příjmu?. Deník Mladá Fronta Dnes, roč. 17, č. 32/2006, MAFRA, Praha 2006, s. E/4, ISSN 1210-1168
8. ROHLÍKOVÁ, J.: Zaměstnanci a daň z příjmů. Deník Českobudějovické listy, roč. 15, č. 25/2006, VLTAVA – LABE - PRESS, České Budějovice 2006, s. 17, ISSN 1210-5023

9.3. INTERNETOVÉ STRÁNKY

9. <http://www.finance.cz>
10. <http://www.měšec.cz>
11. <http://www.mfcr.cz>
12. <http://www.sagit.cz>

9.4. POUŽITÉ ZÁKONY

13. Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů
14. Zákon ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
15. Zákon ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti, ve znění pozdějších předpisů
16. Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

